8860

रतत् पर्ममानन्दं यत्तच्छाश्वतमेव च। एषा गतिर्वित्तानामेव भावः परः सता। रतत्परमन्दिग्रमेतद्वा सनातनं। शास्त्रवदाङ्गविद्वामेतद्भानं पदं परं। द्यं सा परमा काष्ठा द्यं सा परमा कला। द्यं सा परमा सिद्धिर्यं सा परमा गतिः। द्यं सा परमा शान्तिर्यं सा निर्दृतिः परा। द्यं तुष्टिरियं सिद्धिरियं श्रुतिरियं सहितः। यं प्राप्य कतकत्याः सा द्त्यमन्यन्त योगिनः। श्रथात्मगतिरिष्टानां विद्वां प्राप्तिर्थया। यजता कामयानानां मखैर्बिप्लद्विषै:। या गतिर्यज्ञशीलानां सा गतिस्वन संशय:। सम्बग्धागजपैः शान्तिनियमैई हतापैनः । तथतां या गतिईव परमा सा गतिभवान्। कर्मन्यासकतानाञ्च विरक्ताना ततस्ततः। या गतिर्बह्मसद्ने सा गतिस्वं सनातन। श्रुप्नभारकामानां वैराग्ये वर्त्तताञ्च या। प्रक्रतीनां खयानाञ्च मा गतिस्वं धनातन। ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपाखा निर्ज्ञना। कविच्या या गतिर्देव परमा सा गतिर्भवान्। वेदशास्त्रप्राणीकाः पञ्चेता गतयः स्रताः । लत्रसादाद्धि लभ्यन्ते न लभ्यन्तेऽन्यथा विभा। द्ति तिष्डिलपीराशिख्षष्टावेशानमात्मना। जगा च परमं ब्रह्म यत्परा ले।कङ्गणी। ॥ उपमन्युक्वाच ॥ एवं सुती महादेवसाण्डिना ब्रह्मवादिना । उवाच भगवान् देव उमया सहितः प्रभुः । ब्रह्मा प्रतक्रतुर्विण्यार्विश्वदेवा महर्षयः। न विद्स्वामिति ततस्तुष्टः प्रावाच तं विवः। ॥ श्रीभगवान्वाच ॥ श्रवयञ्चाव्ययञ्चेव भविता दुःखविर्क्ततः । यशस्त्रो तेजमा युक्ते। दिव्यज्ञानसमन्वितः । ऋषीणामभिगम्यस स्वकर्ता सुतस्तव । मत्प्रमादाद्विजश्रेष्ठ भवियति न संगयः। कं वा कामं ददाम्यदा ब्रुहि यदत्म का इति। प्राञ्जितिः स जवाचेदं लिय भिकर्तृहास्तु मे। ॥ उपमन्युर्वाच ॥ एतान्द्ना वरान्देवा वन्यमानः सुर्विभिः। स्त्यमान्य विव्वेत्तत्रेवान्तरधीयत । श्रन्ति भगवित सानुगे याद्वेश्वर । ऋषिराश्रममागम्य समैतस्रात्तवानि । यानि च प्रियतान्यादी तिष्डिराख्यातवानाम। नामानि मानवश्रेष्ठ तानि लं प्रमु विद्वये। दश नाम सहस्राणि देवेघ्वाह पितामहः। शर्वस्य शास्त्रेषु तथा दश नाम शतानि वै। गुद्धानीमानि नामानि तिष्डिर्भगवताऽच्यत । देवप्रसादाद्देवेश पुरा प्राह महातानः। द्ति श्रीमहाभारते श्रन्शासनपर्वणि श्रानुशासनिके पर्वणि मेघवाहनापाखाने घोडशाऽधायः॥ १६॥ ॥ वासदेव उवाच ॥ ततः स प्रयतो भूला सम तात युधिष्ठिर । प्राञ्चलिः प्राह विप्रधिनासमङ्ग्हमादितः ।

व उवाचा। ततः स प्रवता सूला सम तात वावाहर । प्राञ्चालः प्राह्ण विद्यातं स्तृत्यं लेख्यासि नामिः ।

महिद्गिर्व्विहितः सत्यः सिद्धः सर्व्वार्यसाधकः । स्विष्णा तिष्डिना सत्त्या कतेर्वेदकतात्मना ।

ययोक्तः साधिः खातेर्मुनिसिस्तत्वदिशिः । प्रवरं प्रयमं खर्यं सर्वभूतिहतं ग्रुमं ।

श्रुतैः सर्वित्र जगति ब्रह्मलोकावतारितेः । सत्येस्तत्परमं ब्रह्म ब्रह्मप्रोक्तः सनातनं ।

वद्ये यदुकुलश्रेष्ठ ग्रह्मुत्वावहितो सम । वर्थनं भवं देवं सक्तस्वं परमेश्वरं ।

तेन ते श्राविय्यासि यत्तद्व सनातनं । न ग्रन्थं वित्ररात्क्रस्तं वक्तं ग्रव्वं कने दित ।